

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Declaratio superiorum, peccatum scilicet animæ pulchritudinem
corrumpere, & de Idololatria. Colloquium LXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

peccatum in animam inuehit. et pulcherrimaque illa spiritualis Reipublica turpissimè corrumpitur & deprauatur.

Declaratio superiorum, id est, peccatum animæ pulchritudinem corrumpere: de quæ Idololatria.

COLLOQUIVM LXXVI.

THEO.

VERVM quo aliquanto luculentius ea quæ hætenus de peccati turpitudine allata sunt comprobemus, & quomodo illud animam totaliter perdat corrumpatque manifestè demonstremus, admodum mihi placet id peccati alicuius exemplo in particulari asserere, & Idololatriæ flagitio disertè primo præcepto contrario apertius declarare. In hoc ergo omnes illæ animæ deformitates supra adductæ & recensitæ, mirum est, quam euidenter pateant & elucescant: nam & intellectus eo occaecatur, & voluntas peruertitur, & memoria labefactatur. Quæ enim maior humani iudicij ac intellectus deprauatur.

depravatio potest excogitari, quam creaturam pro creatore suo accipere, lapidem, vitulum, ac glirem DEVM suum arbitrari, quemadmodum à nonnullis populis olim factum fuisse accepimus & comperimus? potestne maior voluntatis perversitas reperiri, quam infinitam bonitatem pulcritudinemque relinquere, vanitates rerum corruptibilium consectari, ac supremum Principis honorem bestiae & rei insensibili adhibere? quæ vero etiam maior memoria corruptio potest inueniri, quam DEI obliuisci, illius beneficia, timorem, amorem, iudicium, Paradisum, Infernum, & seipsum adeo obliuioni tradere ac sepelire? quæ maior sensuum tam exteriorum, quam interiorum labefactio hebetatioque est, quam circa solam terram & contra DEVM occupari? quam tu maiorem confusionem & turbationem in hominis familia desiderabis, quam videre carnem spiritu imperantem, appetitum voluntati do-

Z

ti do-

ti dominantem, clientem Principi mandata imponentem, lixorem & calonem aciem instruentem, stultum & insipidum consilio ac summæ rerum præsentem? quam maiorem facultatum confusionem, quam monstriosam earundem situationem imaginari quispiam sibi potest, quam hominem qui omnibus creaturis præesse debebat ac dominari, non modo sub bestiarum pedes, sed infra etiam creaturas inanimatas abiectum intueri & deuotum? cum enim lapidem ut DEVM suum honorat, an non ei se submittit, ac humiliorem quasi ipso & abiectioremque cultu suo obseruantiaque confitetur? Iam si quis aliquem pro Domino suo acceptat, hic reuera etiam illi ab legitimo ac iusto Domino paret & famulatur: qui- que in Regem quempiam sibi constituerit, eidem regium cultum & honorem adhibet: qui verò nonneminem in DEVM suum eligit atque asciscit, di-
uino

uino etiam ei ritu obseruantia-
 que aduoluitur: quanta DEVS
 bone hominis humilitas abiectio-
 que futura & iudicanda est, qui
 creaturam aliquam DEVM suum
 facit & fabricatur? Verum ge-
 nus istud Idololatriæ vt foedis-
 simum est, ita olim amplius
 quam nunc celebratum fuit, su-
 perest autem adhuc inter alia
 perniciosissimum quoddam & vul-
 gatissimum, eandem turpitudi-
 nem animæ inducens, ac in v-
 noquoque vitio consistens. Quid
 enim auaritia, & gula adeo ip-
 sa aliud est, nisi Idololatria,
 quippe quæ DEVM negligit, &
 aliam rem illius loco sufficit; a-
 uarus enim pluris aurum & ar-
 gentum suum facit, quam DEVM,
 sæpius illud cogitat, sæpius il-
 lius recordatur, quam ipsius DEI.
 Itaque cum etiam vsurarium es-
 se DEVS illi prohibuerit, cupidi-
 tate tamen ad id inducitur, vt
 DEI voluntatem negligat, & au- *Auari-*
 ri sui consilium sequatur. Est er- *ria Ido-*
 go auaritia Idololatriæ species, *latria.*

Ephes. 5.
5.

Gula
Idolo-
latría.
Phil. 3.
29.

In c. 2.
Dan.

quia metallum suum honorat, quia aurum colit, quia argentum ut DEVM veneratur. Iam cum etiam DEVS præcipiat, genium fraudandum esse & ieiunandum, helleo & gluto, præceptum diuinum negligit, & sordidæ suæ carni mauult ancillari; est proinde & Gula Idololatriæ species, & ventrem suum pro DEO habet, quemadmodum Apostolus loquitur. Verum inter omnia vitia atque peccata, Hæresis maximè Idololatriæ affinis germanaque est, quia videlicet directa primum præceptum euertit, DEVM non modo non honorat, sed spernit, neque ipsa spernit tantum, sed vniuersum etiam mundam ad idem faciendum incitare conatur. Idolum huius meretricis, ait Diuus Hieronymus, peruersa opinio est fundata atque enata in cerebro hæretici, qua postea actus & periculus, omnia quæ in DEI domo inuenit, quidquid ceremoniarum in scripturis deprehendit,

dit, id continuo in suam imaginationem transfundit, inde festam iucundo verborum prætectu adornat, & statuam auream facit, quam postea in publico exponens, omnibus adorandam esse docet, & honorandam. Itane vero? An non est hoc Nabuchodonosorem esse, Nabuchodonosori æqualem fieri, & Nabuchodonosorem imitari? Erexit ille olim statuam auream, eam in publico collocarat, & omnibus adorandam commendarat, simul ac videlicet, signum tubæ audiretur, & lyrarum, cythararum, fidiumque concertus persentiretur. An verò Hæreticus diuersum ab hoc aliquid facit? an non spiritualiter, id est, modo insolentiori ac perniciosiori omnia isthæc facit? an non aurum lapidesque preciosos domus DEI arripit, ex ijs Idolum & statuam suam conflaturus. Vtitur ille iucundissimo concertu rationis, adhibet sonum & Musicam Scripturæ sacræ; quæ si tu

rectè & accuratè inspexeris, mentior si aliud quam aurium quoddam illecebras dices : itaque dum etiam honorem se DEO adhibere mentitur, eum ille ipse sibi arrogat, & insolentissime adsciscit. Comminiscitur ille festam aliquam contra castitatem, erigit Idolum Cupidinis, id confestim putidissimis Scripturæ sacræ autoritatibus ornat, & ab unoquoque adorandum esse vociferatur. Clamabit ille vota continentiae nuncupari non oportere, persuadebit alicui, qui per contractum spirituales & solennem animam corpusque summum DEO consecrauit, rumpendam esse fidem, violandam legem, perfringendum monasterium, ad carnis libertatem prouolandum, non alio fine quam ut DEO seruiat, & acceptus efficiatur. ^a Acrius statuum contra sobrietatem & ieiunandi consuetudinem eraxerat : docens abstinentias non nisi secundum cuiuslibet beneplacitum & phantasia esse obser-

^a Epiph.
contra
har. 75.
S. Aug.
har. 33.
S. Aug.
de har.
13.

feruandas, DEVM enim hoc vel-
 le, & Scripturam ipsam sacram
 manifestissime id hominibus com-
 mendare. *b* Arrius IESV Chri-
 sto diuinitatem suam furabat, v-
 & solum hominem esse commi-
 niscebatur. *c* Manichæus humani-
 tatem illi contra detrahebat, &
 verum ipsum corpus non habuif-
 se asseuerabat. Erexit ergo vter-
 que & in publico Hæreticum
 suum Idolum constituit, pulsa-
 uerunt ambo Scripturam sacram,
 & per diuersos suos ministros ad
 honorem DEI omnibus illud
 adorandum esse clamitauerunt.
 Iam Calvinus etiam filio DEI
 nobilissimos quosque suos titu-
 los & insignia potentiae, sapien-
 tiae, bonitatisque eripuit: præ-
 cipue autem eo in loco, vbi
 CHRISTVM in Cruce despe-
 rasse asseuerat, *d* quod non modo
 iniuriosum blasphemumque est,
 sed etiam manifestum indicium,
 insignis malitiae atque stultitiae.
 Verum vt quod dixi repetam,

b *Acth.*
contra
Arrian.
Epiphani.
contra
her. 59.
Augu. 9.
contra
her. 49.
c *Epiph.*
contra
her. 66.
e *Aug.*
46.

d *Calu.*
in Har-
mon. ad
27. cap.
Matth.
46. 9.

aio Idololatriam istam Hæreticam
 longe omnibus perniciosiorem es-
 se: neque enim tantum Creatu-
 ram pro DEO constituit, quod
 Ethnici faciebant, sed delirium
 etiam & commentum aliquod,
 quod non nisi umbra Creaturæ
 est, vt DEI præceptum accipien-
 dum vociferatur. An non insigni-
 nis nebulo ille esset, qui cum sce-
 ptrum & coronam Regi auferret,
 mensam pictis ferculis (quod He-
 liogabalum aulicis suis assenta-
 toribus fecisse accepimus) instrue-
 ret, nihilominus clamitaret ita
 Regem honorandum esse & ob-
 seruandum? an vero Hæretici
 istud non faciunt? Eripiunt il-
 li omnipotenti DEO quantum
 possunt coronam suam ac scep-
 trum, sternunt illi mensam vani-
 nis & deliris phantasijs plenam,
 illamque pro veris sacrificijs, quæ
 Ecclesiæ DEI fercula sunt, ador-
 nant: irridentes non modo DEVM,
 sed ipsos etiam homines, quos
 in infernum deturbant, mentien-
 tes interim suos illos auspicijs
 ad cæ-

ad cælum esse peruenturos. Non immerito veterum illorum Epicurorum secta perniciosissima vulgo iudicata fuit, quod videlicet improbis DEI timorem omnem tolleret, & peccandi quandam impuritatem inueheret: hinc enim factum est, vt omnes opinionis istius sectatores, absque vlla formidine & timore viuentes, in omni vitiorum flagitiorumque genere impune volutari non dubitarint. Hæresis autem an non multis parasangis secta isthac perniciosior detestabiliorque est? quippe quæ non tantum omnem timorem sceleratis aufert, sed etiam audaciam quandam ingenerat, vt malum non aliter quam rem DEO gratam acceptamque amplectatur. Nam quæ amabo differentia est, dicere ad hominem voluptuarium, Fac quod tibi libet, neque enim DEVS res mortalium curat, quemadmodum Epicurus mentiebatur, & cum heretico vociferari: Indulge genio, ieiunia nihil morare, abstine

Z s ne cura

ne cum libet, matrimonium susci-
pe voto continentiae violato, hoc
enim modo DEO seruitium pra-
stas, haec pietas est, haec religio,
haec incorrupti Euangelij & ver-
bi diuini doctrina. An vero istud
non est frenos impudentiae, auda-
ciae, flagitijsque omnibus laxare?
non hoc est viam sceleribus, adi-
tum vitij, iter omni peccato ster-
nere ac aperire? quid helluo, quid
moechus, quid scortator liben-
tius audit, quam libertatem? quan-
do se effrenius gerit, quando im-
moderatus viuit, nisi cum flagi-
tia sua non modo non puniri pos-
se, sed grata etiam, sed accepta ef-
se DEO intelligit? Maneat ergo
Haereticos non modo DEVM, sed
homines etiam ipsos irridere &
calumniari. Et ideo Propheta Da-
uid Synagogam falsae & Haereti-
cae doctrinae, conuenientissime Ca-
thedram irrisorum appellauit,
quemadmodum Diuus Hierony-
mus in translatione vocis Lethi-
sim significat, versiculo primo
Psalmo primo. Ab hoc septuaginti-
ta. 11-

ta interpretes, & communis explicatio eos fere sequens, non ab-
 ludit, quando cathedram pesti-
 lentiae reponit: voluens videli-
 cet ad oculum demonstrare, hanc
 Hæreseos proprietatem esse vt in-
 ficiat, & contagione sua venenet.
 Itaque cum Helluo, hoc conten-
 tus sit, quod ipse Helluo est, &
 Scortator in suis Scortationibus
 acquiescat, Hæreticus contra pa-
 rum sibi admodum consecutus es-
 se videtur, nisi publicum ludum
 impietatis aperiat, & omnes
 perverso suo viuendi instituto im-
 buat. Porro cum omnis illusio per
 se detestanda viciosaque sit, ma-
 xima tamen illa est, quæ Maxi-
 mum Monarchum attingit; ma-
 ioremque longè ille reprehensio-
 nem promeretur, qui mitem ali-
 quem & mansuetum, quam qui
 improbum Dominum offendit:
 & quæ amabo perversitas illa e-
 rit, summam potentiam, boni-
 tatem, ac sapientiam irridere?
 ô antiquum transgressorem! ô
 antiquum Draconem! necesse

omnino est plenum te insolentia immanitateque esse, postquam nimirum hominum animas adeo crudeliter inficis atque corrupis; necesse est insigniter te absurdum & execrabilem esse, siquidem istiusmodi abominaciones in mortalium ingenijs depingis; & quæ amabo malitia illa est Creaturis persuadere. DEVM ut Creatorem suum irrideant atque deludant? Hinc ergo in Ecclesia tantum poenarum ac tormentorum, flammæ, ferrum, aqua, fidiculæ, restis, exhæredatio, exilium, & quod grauissimum est, excommunicationis fulmen in omnes istiusmodi apparatus, & non tantum in eos qui hæreseos conuicti sunt, sed in illos etiam qui cum ijs commercium habent, & subsidio illis sunt. Hinc etiam fit, quod DEVS tam in hoc quam in futuro sæculo eos remunerator, qui fortiter & animosè contra Hydram istâ digladiantur, & illos cõtra percutit atq; extirpat, qui in istiusmodi pugna desides & ignaui sunt. Hinc
Eccle-

Ecclesia Dei in bellis spiritualibus *Cap. 6. 9.*
 semper terribilis sicuti castrorum
 acies ordinata, tunc fortissima est,
 tunc animos erigit, tunc arma ex-
 pedit, cum cōtra Hæresin aliquā di-
 micandum est: itaque cum ad reli-
 qua ferè flagitia ordinaria sua arma
 adhibeat, vt nemo ideircò sedem
 suam mutet, vbi cum Hæreticis cō-
 fligendum est, hic illa repentè Con-
 cilia indicit, vires contrahit, ab O-
 riente in Occidentem, à Meridie in
 Septentrionem fulminat, aciem in-
 struit, exercitum armat, nullo reue-
 ra alio fine, quem vt scelerum Regē,
 & Idolum Idolorū subuertat, quod
 adeò insolenter Deum laceffit, &
 adeò funestè. Ecclesiam illius infi-
 cit. Verùm satis isthæc sunt vt intel-
 ligatur Hæresin idololatriam de-
 testabilem esse, & peccatum
 animæ extremam turpi-
 tudinem concilia-
 re.